

PORADNIK PRAWNY

MEDIACJA ONLINE

CIESZYMY SIĘ, ŻE MOŻEMY
ZAPROPONOWAĆ PAŃSTWU NASZ
PORADNIK PRAWNY
W TEMATYCE- MEDIACJA ONLINE.

W ŚRODKU ZNAJDZIECIE
PAŃSTWO INFORMACJE NA
TEMAT MEDIACJI ONLINE ORAZ
PRZYDATNE WZORY PISM W
POSTĘPOWANIU MEDIACYJNYM,
W TYM WZÓR UMOWY O
MEDIACJĘ ORAZ WZÓR WNIOSKU
O WSZCZĘCIE MEDIACJI.

WWW.FIKA.ORG.PL

MEDIACJA ONLINE

1. Wstęp

Obecna pandemia choroby COVID-19 wywoływanej przez koronawirusa SARS-CoV-2 znacznie zmieniła relacje społeczne, polityczne, i gospodarcze na całym świecie. Wprowadzony w Polsce stan epidemii fundamentalnie zmienił funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości. Szczegółowe rozwiązania w odniesieniu do sądownictwa przewidziane zostały w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2020r. poz. 1842 z późn.zm.), dalej: ustawa o COVID-19. Przepisy ustawy wskazywały w postępowaniu cywilnym nie przeprowadza się rozpraw ani posiedzeń jawnych, z wyjątkiem rozpraw i posiedzeń jawnych w sprawach pilnych, określonych w art. 14a ust. 4 i 5 ustawy o COVID-19 (art. 15zys ust. 6 ustawy o COVID-19) a bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach sądowych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres trwania stanu zagrożenia epidemiologicznego lub stanu epidemii (art. 15zys ust. 1 pkt 1 ustawy o COVID-19).

Powyższe ograniczenia skłoniły do większego wykorzystania alternatywnych możliwości w rozwiązywaniu sporów sądowych. Jednym z takich sposobów jest mediacja online.

2. Podstawy prawne prowadzenia mediacji

Przepisami regulującymi prowadzenie mediacji w sprawach cywilnych, w tym również w formie zdalnej (e-mediacji) są przede wszystkim przepisy art. 10 oraz art. 183¹-183¹⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020r. poz. 1575 z późn.zm.), dalej: k.p.c. Pierwszy ze wskazanych przepisów wyraża ogólną zasadę, wedle której zadaniem sądu rozpoznającego sprawę jest dążenie do ugodowego zakończenia sporu pomiędzy stronami. Zgodnie z tym przepisem w sprawach, w których zawarcie ugody jest dopuszczalne, sąd dąży w każdym stanie postępowania do ich ugodowego załatwienia, w szczególności przez nakłanianie stron do mediacji. Można stwierdzić, że idea takiego rozwiązania tkwi w założeniu, iż żadne zakończenie sporu pomiędzy zwaśnionymi stronami osiągnięte w drodze przymusu sądowego nie jest dla stron tak dobre, jak wykreowane przez same strony w toku prowadzonych mediacji. Jest to niewątpliwie założenie ze wszech miar zasadne.

Szczegółowe regulacje dotyczące mediacji zawarte są w przepisach art. 183¹- 183¹⁵ k.p.c. Analiza wskazanych przepisów pozwala sformułować definicję mediacji, zgodnie z którą mediacja jest dobrowolną i poufną metodą rozwiązywania sporów przy udziale bezstronnej i neutralnej osoby trzeciej (mediatora), która w drodze rokowań (negocjacji), przeprowadzonych z wyłączeniem jawności, pomaga spierającym się stronom osiągnąć obustronnie akceptowalne rozwiązanie, jednakże bez prawa do wydania merytorycznej decyzji. Przywołane powyżej przepisy te nie tylko wskazują, kto może pełnić funkcję mediatora, w jakich sprawach jest ona dopuszczalna oraz jakie zasady kierują postępowaniem mediacyjnym, ale regulują także rodzaje mediacji, sposoby ich wszczęcia i prowadzenia, czas trwania postępowania mediacyjnego oraz kwestie związane z zawarciem ugody przed mediatorem i jej skutków.

Nadmienić wypada, iż oprócz powyżej przywołanych przepisów procedura cywilna zawiera również szczegółowe regulacje odnoszące się do poszczególnych rodzajów postępowania. I tak między innymi przepisy art. 436 oraz art. 445² k.p.c. przewidują możliwość kierowania przez sąd do mediacji stron postępowania o rozwód lub separację, w tym również w zakresie szczegółowych kwestii spornych pomiędzy stronami (dotyczących zaspokojenia potrzeb rodziny, alimentów, sposobu sprawowania władzy rodzicielskiej, kontaktów z dziećmi oraz spraw majątkowych podlegających rozstrzygnięciu w wyroku orzekającym rozwód lub separację). Przepis art. 570² k.p.c. dopuszcza zaś możliwość skierowania do mediacji uczestników postępowania w sprawach o władzę rodzicielską. Niewątpliwie z uwagi na przedmiot powyżej wymienionych postępowań (sprawy małżeńskie oraz z zakresu władzy rodzicielskiej) możliwość skierowania zważnionych stron (małżonków lub rodziców dzieci) do mediacji ocenić należy jako rozwiązanie pożądane.

3. E-mediacja w sprawach cywilnych

Jak wskazano powyżej mediacja jest dobrowolną i poufną metodą rozwiązywania sporów przy udziale bezstronnej i neutralnej osoby trzeciej, która w drodze rokowań (negocjacji) pomaga stronom osiągnąć obustronnie akceptowalne rozwiązanie. Z kolei e-mediacja (inaczej mediacja *online*) to pojęcie odnoszące się do mediacji prowadzonej za pomocą środków komunikowania się na odległość (zarówno przez wideokonferencje, komunikatory internetowe, jak i przez e-maile). Ten typ mediacji polega na tym, że strony sporu nie przebywają w trakcie postępowania mediacyjnego w tym samym pomieszczeniu, a komunikują się z mediatorem i sobą za pomocą internetu.

Podstawę prawną e-mediacji jest art. 183¹¹ k.p.c., zgodnie z którym mediator niezwłocznie ustala termin i miejsce posiedzenia mediacyjnego. Wyznaczenie

posiedzenia mediacyjnego nie jest jednak wymagane, jeżeli strony zgodzą się na przeprowadzenie mediacji bez posiedzenia mediacyjnego.

Podstawę prawną są również postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych. W punkcie 9 preambuły wskazano, że dyrektywa ta w żaden sposób nie powinna uniemożliwiać korzystania w postępowaniu mediacyjnym z nowoczesnych technologii komunikacyjnych.

A zatem samo posiedzenie mediacyjne może się odbyć on-line z pominięciem bezpośredniego i osobistego udziału stron mediacji. Termin takiego spotkania może być wyznaczony na zasadach ogólnych przez podanie daty i godziny spotkania, natomiast miejsce może zostać wyznaczone za pomocą wskazania bezpiecznego miejsca komunikowania w sieci.

Z ww. normy również wynika, że e-mediacje mogą być prowadzone także bez wyznaczania posiedzenia. W takiej sytuacji mediator kontaktuje się ze stronami osobno a jego obowiązkiem jest wzajemne przekazywanie stronom ich stanowisk.

Oznacza to, że mediacja może pominąć formę komunikacji internetowej a wystarczy zwykła komunikacja telefoniczna (tzw. tele-mediacja). Warunkiem prowadzenia mediacji pośredniej jest uzyskanie zgody wszystkich stron sporu. Zastosowanie tej metody jest uzasadnione w sprawach, w których stopień skonfliktowania stron uniemożliwia im bezpośrednią i efektywną komunikację.

Do zastosowania e-mediacji konieczne jest natomiast posiadanie komputera podłączonego do internetu, co jednak dziś, kiedy większość polskich gospodarstw domowych posiada dostęp do internetu, nie wydaje się szczególną barierą czy obciążeniem.

A zatem ustanowione przez ustawodawcę dla mediacji ramy prawne nie stoją na przeszkodzie prowadzeniu tej formy rozwiązywania sporów za pomocą środków komunikowania się na odległość. Co więcej, warto podkreślić, że panująca obecnie pandemia, ale też inne zdarzenia losowe mogą przyczynić się nie tylko do szerszego wykorzystywania mediacji jako metody rozwiązywania sporów przez sądy, pełnomocników i strony, ale również do popularyzacji mediacji online jako dogodnej formy rozwiązywania sporów wówczas, gdy bezpośredni kontakt stron z mediatorem nie jest możliwy.

4. Zasady dotyczące prowadzenia e-mediacji

Powyżej przywołane przepisy art. 183¹- 183¹⁵ k.p.c. (ale także art. 436 art. 445² oraz art. 570² k.p.c.) w pełnym zakresie znajdują zastosowanie do e-mediacji prowadzonych w trakcie trwania pandemii koronawirusa. Powoduje to, iż e-mediacja kierują się następującymi zasadami:

1) Rozwiązywanie sporów w formie mediacji za pomocą środków porozumiewania się na odległość może mieć zastosowanie zarówno w odniesieniu do mediacji umownej, jak i w przypadku skierowania przez sąd. Brak jest bowiem przepisów, które ograniczałyby możliwość kierowania przez sąd do mediacji na mocy ustawy o COVID-19. Postanowienie o skierowaniu do mediacji sąd może wydać na posiedzeniu niejawnym (stosownie do art. 148 § 3 k.p.c.), co jest najczęstszą praktyką. Nie zachodzi w tym przypadku przeszkoda o której mowa w art. 15zżs ust. 6 ustawy o COVID-19. Wydając postanowienie o skierowaniu stron do mediacji na posiedzeniu niejawnym sąd musi z urzędu doręczyć je obu stronom (art. 357 § 2 zdanie pierwsze k.p.c.). Co istotne, na postanowienie sądu nie przysługuje zażalenie, a sensu takiego rozwiązania należy upatrywać w tym, iż sąd sam ocenia (zgodnie z dyspozycją przepisu art. 10 k.p.c. rozpoznawana sprawa „nada się” do mediacji. Można zatem zakładać, iż sąd dokonując tej oceny niejako jest w stanie przewidzieć, że skierowanie stron do mediacji będzie decyzją przez strony akceptowaną. Strony nie mają jednak obowiązku wzięcia udziału w mediacji, co stanowi wyraz obowiązującej w tym postępowaniu zasady dobrowolności (art. 183¹ § 1 k.p.c.). Należy zatem liczyć się z tym, że strona może w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia lub doręczenia jej postanowienia kierującego strony do mediacji nie wyrazić zgody na mediację (art. 183⁸ § 2 k.p.c.);

2) Mediację *online* można przeprowadzić w sprawach cywilnych, np. sporach rodzinnych, gospodarczych, konsumenckich, z zakresu własności intelektualnej czy pracowniczych, które to sprawy nadają się zakończenia w formie ugody. Należy jednak pamiętać, że nie każda sprawa ze względu na swój charakter nadaje się do prowadzenia w drodze mediacji przez internet. Odnosi się to przede wszystkim do sporów, w których osobiste powiązania pomiędzy stronami mają zasadnicze znaczenie. Na przykład prowadzenie mediacji pojednawczej małżonków przy zastosowaniu środków komunikacji na odległość może nie przynieść pożądanych skutków w postaci doprowadzenia zwaśnionych małżonków do pojednania, zwłaszcza gdy mediator miałby stosować mediację wahadłową jako sposób porozumiewania się z małżonkami. W tym przypadku postępowanie mediacyjne nie powinno ograniczać się jedynie do prawnego aspektu sporu, ale powinno przede wszystkim pozwolić stronom na zrozumienie podłoża sporu, a w efekcie doprowadzić małżonków do porozumienia. Cele te, jak się wydaje, można osiągnąć jedynie przez bezpośrednie spotkania stron. Niezależnie jednak od powyższego również w sprawach małżeńskich, czy szerzej - rodzinnych, przy uwzględnieniu charakteru sprawy, w tym w szczególności wzajemnego nastawienia stron (małżonków lub rodziców) mediacje w formie zdalnej są możliwe do zastosowania;

3) Jako niedopuszczalne należy uznać korzystanie z w pełni zautomatyzowanej e-mediacji. W tym kontekście wyróżnić można dwa podstawowe typy e-

mediacji, tj. a) mediację, w której mediator korzysta przy prowadzeniu mediacji ze środków komunikacji elektronicznej oraz b) mediację, w której nie bierze udziału mediator a zastępuje go zautomatyzowana strona internetowa, program komputerowy lub inna forma sztucznej inteligencji. Przepisy polskiej procedury cywilnej nie dają podstaw do korzystania z w pełni zautomatyzowanej e-mediacji. Przepisy te wskazują bowiem na konieczność udziału mediatora w mediacji. Mediatorem natomiast zgodnie z regulacją art. 183² § 1 k.p.c. może być wyłącznie osoba fizyczna;

4) Mediatorem w e-mediacji może być zarówno stały mediator, jak i mediator *ad hoc*. Istotne jest jednak, aby mediator spełniał wszystkie warunki określone w przepisach procedury (art. 183² § 1 k.p.c.) oraz przepisach szczegółowych. Zaznaczyć należy, iż dodatkowe wymogi ustawodawca przewidział odnośnie do kwalifikacji mediatorów w sprawach rodzinnych (art. 436 § 4 k.p.c.). Z przepisu art. 183² § 2 k.p.c. wynika natomiast, że mediatorem nie może być sędzia. Nie dotyczy to jednak sędziów w stanie spoczynku. Oznacza to, że adwokaci, radcowie prawni, prokuratorzy, notariusze oraz pracownicy sądu (asystenci sędziów, ławnicy, referendarze czy sekretarze sądu) nie zostali wyłączeni od prowadzenia mediacji.

5) Mediacja w trybie zdalnym może polegać zarówno na komunikacji mediatora osobno z każdą ze stron, jak również z wszystkimi równocześnie. E-mediacja może łączyć także obydwie te formy. Dozwolone jest przy tym korzystanie z różnych dostępnych komunikatorów. Jeśli chodzi o mediację przy udziale wszystkich stron i mediatora, to pomocne będą programy umożliwiające przeprowadzenie telekonferencji (np. zoom, Discord, Skype, Google Duo, Google Hangouts, Webex Meetings, BlueJeans Meetings). Większość z nich jest bezpłatna przy tak ograniczonej liczbie uczestników telekonferencji, z jaką mamy do czynienia przy mediacjach *online*. Są one również łatwe do zainstalowania i mają niewielkie wymagania sprzętowe (komputer, tablet lub smartfon z dostępem do internetu). Możliwe jest również, przynajmniej w częściowym zakresie, prowadzenie mediacji w drodze telefonicznej, w formie wideokonferencji, czy też w innych formach komunikacji na odległość, np. wymiany e-maili czy udziału w czatach internetowych.

6) Z przebiegu mediacji sporządza się protokół, w którym oznacza się miejsce i czas przeprowadzenia mediacji, a także imię, nazwisko (nazwę) i adresy stron, imię i nazwisko oraz adres mediatora, a ponadto wynik mediacji. Protokół podpisuje mediator (art. 183¹² § 1 k.p.c.). Odpis protokołu mediator powinien doręczyć stronom (art. 183¹² § 3 k.p.c.). Obowiązek ten jest możliwy do wykonania również w czasie pandemii przez przesłanie skanu podpisanego protokołu drogą elektroniczną lub kserokopii drogą pocztową.

7) Jeżeli strony zawarły ugodę przed mediatorem, ugodę zamieszcza się w protokole albo załącza się do niego. Strony są zobowiązane do podpisania ugody (art. 183¹² § 2 zd. 2 k.p.c.). Mogą w tym celu posłużyć się albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisać dokument własnoręcznie i przesyłać go sobie wzajemnie w celu skompletowania wszystkich potrzebnych podpisów. Niemożność podpisania ugody mediator stwierdza w protokole. Przez podpisanie ugody strony wyrażają zgodę na wystąpienie do sądu z wnioskiem o jej zatwierdzenie, o czym mediator zobowiązany jest poinformować strony (art. 183¹² § 2¹ k.p.c.). Zgodnie z art. 183¹³ § 1 i 2 k.p.c. zawartą ugodę mediator przekazuje do sądu, który byłby właściwy do rozpoznania sprawy według właściwości ogólnej lub wyłącznej (jeśli prowadzona była mediacja umowna) lub w sądzie rozpoznającym sprawę (jeśli prowadzona była mediacja ze skierowania sądu).

8) Ugoda zawarta w ramach mediacji *online* może zostać zatwierdzona przez sąd. Jeżeli uгода podlega wykonaniu w drodze egzekucji, sąd zatwierdza ją przez nadanie jej klauzuli wykonalności; w przeciwnym przypadku sąd zatwierdza ugodę postanowieniem (art. 183¹⁴ § 2 k.p.c.). Sąd może dokonać zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem również na posiedzeniu niejawnym (art. 148 § 3 k.p.c.). Ugoda zawarta przed mediatorem, po jej zatwierdzeniu przez sąd, ma moc prawną ugody zawartej przed sądem. Ugoda zawarta przed mediatorem, którą zatwierdzono przez nadanie jej klauzuli wykonalności, jest tytułem wykonawczym (art. 183¹⁵ § 1 k.p.c.) i może stanowić podstawę wszczęcia postępowania egzekucyjnego zmierzającego do przymusowego wyegzekwowania obowiązków strony wynikających z ugody.

9) Koszty przeprowadzonej e-mediacji podlegają rozliczeniu na zasadach ogólnych (na podstawie przepisów art. 98¹ i 104¹ k.p.c., art. 5 pkt 11, art. 71 pkt 1, art. 79 ust. 1 pkt 2 lit. a i ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2020r. poz. 755) oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia i podlegających zwrotowi wydatków mediatora w postępowaniu cywilnym). Mediator może zrezygnować z przysługującego mu wynagrodzenia (art. 183⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c.). Oświadczenie w tym względzie powinien złożyć w sposób wyraźny. Stosownie zaś do art. 104¹ k.p.c. koszty mediacji prowadzonej na skutek skierowania przez sąd i zakończonej ugodą znosi się wzajemnie, jeżeli strony nie postanowiły inaczej.

5. Zalety korzystania z e-mediacji

Wykorzystanie e-mediacji pozwala na elastyczne, kreatywne i proste prowadzenie postępowania, w którym strony mogą rozstrzygnąć spór z pominięciem długotrwałej rozprawy sądowej. Zaletą mediacji on-line jest

również jej niesformalizowany charakter. Dzięki temu możliwe jest dopasowanie sposobów i metod prowadzenia mediacji do potrzeb i możliwości elektronicznych stron sporu.

Innymi zaletami e-mediacji są:

- 1) brak konieczności osobistych i bezpośrednich spotkań. Dzięki zastosowaniu tej metody strony mogą szybciej, a być może również taniej, rozwiązać istniejący między nimi spor,
- 2) znaczne zmniejszenie kosztów mediacji. W takim bowiem wypadku nie jest konieczne poniesienie wydatków na wynajęcie pomieszczenia, w którym odbędzie się mediacja, mediator może pracować w domu, strony i mediator nie ponoszą również kosztów dojazdu na posiedzenie mediacyjne. To z kolei może prowadzić do zapewnienia płynności finansowej (zwłaszcza przy sporach gospodarczych o zapłatę), stabilizacji sytuacji rodzinnej (np. w sprawach związanych z ustaleniem kontaktów z dzieckiem – na czas trwania pandemii i obostrzeń, ale nie tylko) oraz zachowania poprawnych relacji między stronami sporu (np. między przedsiębiorcami, których łączą stałe stosunki kontraktowe);
- 3) odciążenie sądów. Zmniejszenie liczby spraw, które kumulują się wskutek niemożności ich rozpatrywania,
- 4) umożliwienie pełnomocnikom procesowym pozyskania dodatkowego źródła zarobkowania dzięki prowadzeniu mediacji lub towarzyszeniu stronom w trakcie jej trwania.

6. Wady korzystania z e-mediacji

Spośród wad e-mediacji, które mogą negatywnie wpływać na sytuację stron postępowania mediacyjnego należy wymienić:

- 1) brak kontaktu stron „twarzą w twarz”. W przypadku niemożliwość uzyskania korzyści płynących z bezpośredniego i osobistego kontaktu stron w trakcie mediacji może mieć decydujące znaczenie dla rozwiązania zaistniałego między nimi konfliktu,
- 2) koszty mediacji niezakończonych zawarciem ugody między stronami będą powiększały ogólną kwotę potrzebną do zakończenia sporu (możliwa jest mediacja nieodpłatna art. 183⁵ § 1 zd. 1 k.p.c.),
- 3) zagrożenie wynikające z utraty lub przedostania się w niepożądane ręce przesyłanych danych, w tym danych osobowych zawartych w treści wiadomości, jak i załączonych do niej dokumentach (zagrożenie dla ochrony prywatności i zasady poufności mediacji).

Pomimo wyżej wymienionych wad wykorzystanie e-mediacji może czasami stanowić jedyną alternatywną formę rozwiązywania sporów. Wskazują na to

ostatnie ograniczenia prawne wywołane pandemia SARS-CoV-2. Z uwagi na konieczność zachowania ustanowionych rygorów sanitarno-epidemiologicznych korzystanie z mediacji prowadzonej za pomocą środków komunikowania się na odległość przyniosło wiele korzyści zarówno dla samych stron, jak również dla sądów i profesjonalnych pełnomocników.

Opracowano na podstawie:

M. Skibińska, *Mediacja w erze Covid-19 (koronawirusa)*, LEX/el. 2020

Wzór umowy o mediację

Umowa stron procesowych o mediację (art. 183¹ KPC)

Zawarta w dniu w Olsztynie pomiędzy następującymi stronami procesowymi:

1. Powód: Janusz Romanowski, zam. ul. Stalowa 12, 10-900 Olsztyn
2. Pozwany: Roman Januszewski, zam. Miedziana 21, 10-222 Olsztyn

o przeprowadzenie mediacji

1. Przedmiotem mediacji będzie: rozstrzygnięcie sporu w sprawie zapłaty wynagrodzenia za wykonania przez Powoda remontu budynku mieszkalnego położonego przy ul. Kwiatowej 1 w Olsztynie będącego własnością pozwanego.
2. Mediatorem będzie Marek Kozłowski będący stałym mediatorem, zwany dalej „Mediatorem”.
3. Strony uzgadniają dokonują wyboru Mediatora poprzez wskazanie przez Powoda jednego z pięciu przedstawionych przez Pozwanego kandydatów.
4. Do obowiązków i praw Mediatora należy:
 - zachowanie bezstronności przy prowadzeniu mediacji,
 - zachowanie tajemnic dotyczących informacji uzyskanych przy prowadzeniu mediacji,
 - Mediator ma prawo do wynagrodzenia w wysokości 1.000,00zł za przeprowadzenie mediacji, ponadto zwrotu wydatków poniesionych w związku z przeprowadzeniem mediacji w wysokości do 500,00zł,
5. W sprawach nieuregulowanych szczegółowo w tej umowie będą miały zastosowanie przepisy art. 183^{1–15} KPC.

Janusz Romanowski

Powód

Roman Januszewski

Pozwany

Wzór wniosku o wszczęcie mediacji

Olsztyn, dnia....

**Pan
Marek Kozłowski
Ul. Polna 33
10-224 Olsztyn**

Wnioskodawca: Janusz Romanowski, zam. ul. Stalowa 12, 10-900 Olsztyn

Strona przeciwna: Roman Januszewski, zam. Miedziana 21, 10-222 Olsztyn

Wniosek o wszczęcie mediacji

W imieniu własnym zwracam się do Pana mediatora (stałego) o przeprowadzenie mediacji pomiędzy wnioskodawcą Januszem Romanowskim, a Romanem Januszewskim.

W stosunku do Romana Januszewskiego mam roszczenie w kwocie 30.000,00zł z tytułu wynagrodzenia za wykonanie remontu budynku położonego przy ul. Kwiatowej 1 w Olsztynie. Pan Roman Januszewski odmówił wypłaty wynagrodzenia stwierdzając, iż nie doszło do protokolarnego odbioru prac remontowych. Jednocześnie Zamawiający nie wskazał żadnych wad dotyczących wykonania remontu.

Dotychczasowe spotkania nie przyniosły pozytywnego zakończenia sporu. Jednakże strony wyraziły zgodę na przeprowadzenie mediacji, czego wyrazem jest zawarta umowa (w załączeniu). Strony dokonały wyboru mediatora w osobie Pana Marka Kozłowskiego.

Wobec powyższego wnoszę jak powyżej.

Janusz Romanowski

Załączniki:

- umowa o mediację,
- umowa na roboty budowlane,
- faktura VAT z tytułu wykonania remontu

LISTA PUNKTÓW NIEODPŁATNEJ POMOCY PRAWNEJ I NIEODPŁATNEGO PORADNICTWA OBYWATELSKIEGO:

• OLSZTYN

• POWIAT OLSZTYŃSKI

• POWIAT SZCZYCIEŃSKI

• POWIAT BRANIEWSKI

• POWIAT GIŻYCKI

• POWIAT LIDZBARSKI

• POWIAT PISKI

• POWIAT CIECHANOWSKI

• POWIAT PRZASNYSKI

• POWIAT PUŁTUSKI

• POWIAT OSTROWSKI

• POWIAT ŚWIDWIŃSKI

• POWIAT TORUŃSKI

• POWIAT ŁĘCZYCKI

DOKŁADNE LOKALIZACJE PUNKTÓW I HARMONOGRAMY UDZIELANIA
PORAD DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ
WWW.FIKA.ORG.PL